

PALLADIVS
πτη Βενεδίκτος

ciā cap̄. non est ex his qui ip̄ se compleat.
Ex quo colligitur alterius eum esse substantia
quā sunt omnes creature. Dicim⁹ talib⁹
quia sup̄ intelligatur in sc̄i sp̄s substantia
etiam plenitudo munerum diuinorum. Deniq;
impossibile est grām dei sortiri quē piam.
sīn habeat sp̄m sc̄m. in quo ad p̄bam cuncta
dei dona consistere. Quod uis qui habeat eū.
sermonem quoq; sapientie. reliqua bona p̄
fecte consecut⁹ sīt. & nunc manifestissime
sermo demonstrat. & paulo ante dixim⁹ sub
stantiam bonorum dei sp̄m sc̄m. ē. cū possumus
exemplum. dabit pater sp̄m sc̄m petentib;
se. Nec existimare debem⁹ sp̄m sc̄m sc̄m sub
stantias. ē. diuisum. quia bonorum multitudo
datur impassibilēt̄ & in diuisibilēt̄ atq;
inmutabilēt̄ est. Sī uixta differentia & intel
lectus multis bonorum uocabulis nuncupat.
quia participes suos n̄ uixta unam candemo;
uirtutem communione sui donet. quippe
cum ad unicū uisq; utilitatem aptus sit. &
implat bonis tōs quib; indicat se ad eū debet.
Deniq; Stephanus primus ille testis ueritatis.
& dignus nomine suo. plenus sapientia. sp̄m
sc̄i dictus est. sapientia consequenter sup̄ in
tellecta. commorante iaco sp̄m sc̄i. sicut loq;
tur scriptura. Et elegerunt stephanum ple
num fidei & sp̄m sc̄i apli. Et stephanus autē
plenus grām atq; uirtute faciebat portenta &
signa magna in populo. Et adhuc de codicem.
Et non ualebant resistere sapientie & sp̄m q̄
loquebat in illo. plenus enim sp̄m sc̄i ui
beatus & fidei effectus est participes que ex sp̄m
sc̄i uenit. uixta illud. Alij autem fides meod̄
spiritu. & grām atq; uirtutem uixta eundem
sp̄m habens. signa & prodigia magna faciebat
in populo. Neenon & illis donationib; sc̄m
eundem sc̄m eundem sp̄m affluiebat que
uocant̄ curationum grām atq; uirtutes;
Et hec enim in enumeratione bonorum dei
in sp̄m. & sc̄m sp̄m in p̄ma pauli apli ep̄la
ad corinthios collocantur. Intantum autē
stephanus diuina grām abundabat ut nemo

contra dicentium & eorum qui aduersum
cum disputabant. ualeret resistere sa
pienie & sp̄m q̄ loquebat in eo. Erat q̄p
pe uixta dñm & sp̄m sc̄m sapientia. Vnde
& ad discipulos suos ih̄i p̄sp̄tū p̄lamat.
Cum introducti fuerint ad p̄ncipiat & potes
tates & concilia & sinagogas. nolite ē. sol
liciti quid uos oportet ducere. aut quid
loquarmini in illo tempore. Dabuntur
enim uob; ab spiritu sc̄i sermones sapien
tia. quib; n̄ queant contra dicere ne huic q̄
dem qui uehementē in disputationibus
callent. Sed ponam ipsum testimonium
qd ita contexi. Cum autem introduse
rint uos in sinagogas. & p̄ncipatus & potes
tates. nolite solliciti ē. quomodo aut qd
respondeatis. sp̄c enim sc̄s doabit uos in e
adem hora que oporteat ducere. Et in alio
euangelio. Ponite ḡ in cordib; n̄ premedita
ri respondere. ego quippe dabo uob; os &
sapientiam. cui n̄ ualent contradicere.
aut respondere. Sp̄m sc̄i tribuuntur an
tolis uerba ad ueritatem si qui euangelio co
traibant. diligende ostenditur insubstantia
ci sup̄ intelligi sapientie scientięq; sermo
nem. Quo modo autem saluator in illa ho
ra os & sapientiam discipulis largiat quib;
concluere n̄ queant. ne huius quidem qui
apud homines eloquerentur mihi putant̄
non est huius temporis disserrere. q̄a nunc
ppossum ostendere sup̄ intelligi semper
in sc̄i sp̄m dona ueritatis. ita ut si qui eum
habet. donationib; dei plenus habatur.
unde & in ysaria ipse deus uidam dicit.
Ponam sp̄m meum sup̄ sementium. et
benedictiones meas sup̄ filios tuos. num
quam accipiente quo quam sp̄iales bne
dictiones dū. n̄ precesserit sp̄s sc̄s. Qui enī
accept̄ sp̄m. consequenter habebit bne
dictiones. id est sapientiam & intellectum.
& cetera de quib; apli reascribit. Propter
hoc & nos ex quo die audiūm. non cessam̄
pro nobis orantes & deprecantes. ut implacem̄

cognitione uoluntatis ei. in omni sapi-
entia / intelligentia spuiali ambulat et
digne deo. Eos enim qui digne sibi popa
& sermones / prudenciam, mediant. im-
pleri ait uoluntate dei. ponentes spm su-
um super eos. ut impleantur sapientia
& intellectu. & reliquis spuialib; bonis.
Sapientia autem intellectus que in spu scō fit
ad eo dant. Dñs inquit dabit sapientiam.
Et a facie ei sapientia / intellectus. Cum ea
sapientia. que ab hominib; uenit n̄ sit
spuialis. S; carnæ / humana. De hac itaq;
apl's scribit. Non in sapientia carnali. s;
ingrā dei conuersati sum⁹ in mundo
carnalem sapientiam dicens. que in
reb; corporeis ex humano subsisteret in
intellectu. Porro spuialis sapientia / intel-
lectualia inuisibilia / intellectua se te-
nens p opationem sps sc̄i. sapientib; sesu
presentiam t̄but. In multis q; alijs locis
apl's memorat in substantia spc sc̄i. dei
munera commemorari. sicut in illo. deus
autem. impleat uos omni gaudio / pace
ad credendum. habundetis in spe / iuritu-
te sps sc̄i. h̄s qui habent illum. / gaudio
/ pace complē eos. q; in p̄batā & sedata
cognitionem possident letas habent
mentes. & ab omni perturbationi tempes-
tate tranquillas. Qui autem in iustitiae sps
sc̄i predicta bona consequiti fuerint
etiam rectam fidem iunctitatis misericordia
consequuntur. In alio t̄que loco eius
eple. non est inquit regnum dei cib; / pot;
/ iusticia & pax & gaudium in spu sc̄o.
In spu enim scō iustitia idest uniuersam
uirtutem & quam supra diuinū patem
dei gaudio copulatam esse asserens his
q; se audire poterit manifestissime p̄bat
n̄ alia hec bona quam sps sc̄i ē substantia
iam. Cum ergo hec bona ad homines
& largitione sps sc̄i ueniat. uocatio ge-
trium. quam introdyxit p doctrinam

euangelicam acceptabilis. sc̄ificata reddi-
tur inspū scō q; a & in hac sanctificatioſ ſc̄i
acceptos faciens sps sc̄i. substantia / bonorum
dei. & qui illo plen⁹ eft. uniuersa iuxta rati-
onem agit. docens recte. uiuens inreprehen-
sibiliter. signa atq; portenta uere atq; pfecte
demonstrans. Habet enim fortitudinem
spc sc̄i prestantem sibi thesaurum. & causam
plentitudinis omnium bonorum. Nout per
discipulos dñi iefu. largitionem sps sc̄i donorum
dei ē natura. At quippe ad eos q; oburgabat
introtum suum ad cornelium. Sitq; ecclē
grām dedit illis prebens spm sc̄i quom⁹ &
nobis in principio. ego quis eram q; possem pro-
hibere dñm? Et in sup ad suos. Agitor
inquit cordum dñi. testimonium tribuit
eis. dans spm sc̄i sicut & nob̄. nichil disce-
uit inter nos / eos. fide mundans corda eorum.
In hunc sensum congruit etiam illa qđ in mul-
tis locis dicitur spm sc̄i dari a dño. Iacob
puer meus suscipiam eum. ut electus meus
suscipiat eum anima mea. dedi spm meū
in eo. Et adhuc qui dat afflatum poplo con-
stituto sup eo. hanc dubium q; b; terram spm
calcantib; eam ostendim⁹. eam autem supra
n̄ alium esse spm dei & alium spm sc̄i. Paul⁹
q; / cartas inquit dei diffusa. / in cordibus
uiri p spm sc̄i qui datus est nob̄. Et illud.
Quantomagis pater celestis dabit spm sc̄i pe-
tentib; ſe. Itē autem sps effusus q; / et adeo
sup omnem carnem dicitur. ut ppheterent
iuriones uident qui eum accepit. Edm
iohelem qui expōna dei loquitur. Effundam
de spu meo sup omnem carnem. ppheterabūt
filiū uiri. filiū uite iusiones uidebūt. Effusio
quippe spc causa extitit ppheterandi. iudicandi
sensum pulchritudo ueritatis. Ipsum q; effu-
sionis nomen. increata sps sc̄i substantia pro-
bat. Nec enim dñ cum anglo mittit aut
aliam creaturam. effundam dicit de anglo
meo aut pncipatu. aut throno. aut dñati
one. incredibili. immo fallaci. itūmodi dic-
to his quippe que ab alijs participantur.